

и подхранватъ патриотичнитѣ блѣнове на сънародниците си чрезъ своята воинска доблестъ. Подвизитѣ на тѣзи горски хъшове биватъ възпѣти въ множество народни пѣсни, еднакви по теми и настроение у гърци, българи и сърби.

Успоредно съ упадъка на турската държавна власт и засилването на административната, сждебната и военната поквара, презъ XVIII вѣкъ крепне и бунтовнишкиятъ духъ у покоренитѣ народи. Ето защо когато въ 1770 г. руската балтийска флота подъ началството на графъ Орловъ пуска котва предъ Морея, населението въ тази областъ тутакси възстава, за да извоюва съ оръжие въ ржка своята свобода. Всички гърци сж изпълнени отъ надеждата, че руската императрица Екатерина II ще изпълни величествения си планъ за избава на християнскитѣ народи отъ губителското робство и ще възстанови Византийската монархия, като постави на престола на Палеологовци (както това се проектира въ 1782 г.) единъ руски князь, внука си Константина. Тази надежда не напуска никога вече гърцитѣ, дори когато Русия търпи отпосле значителни военни и дипломатически несполуки.

Въ сжщия духъ въздействуватъ върху въображение и борческа воля на гърцитѣ и събитията на Западъ. Френската революция отъ 1789 г. и войнитѣ на Наполеона разклащатъ издъно турската империя, при доказаното безсилие на централната власт и все по-напрегнатото неспокойство на подчиненитѣ народи. Потъпканато съ жестокости морейско възстание отъ 1770 г. намира продължение и подражание въ други мѣста, и особено въ Сърбия (1804—1817), гдето подъ водителството на Кара-Георги и Милошъ Обреновичъ бива извоювана свобода за малкото славянско княжество. Въ Епиръ, южно отъ Янина и западно отъ Парга, т. н. сулиоти — едно почти елинизирано албанско племе — се прочуватъ съ своята голѣма храбростъ и своята привързаностъ къмъ независимостта, въ люта борба срещу Али-паша, който иска да разпростре властта си и надъ тѣхнитѣ 18 села, разположени всрѣдъ непристъпни планини. Френецътъ Пуквилъ, който спомощва въ началото на XIX вѣкъ тѣзи мѣста, пише: „Сули бѣше фарътъ на Гърция, всички погледи бѣха обърнати къмъ тѣзи скали, убѣжище на едно население отъ осемъ хиляди души, между които 1500 или 2000 войници отъ разни въз-